

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az igazság ereje.

Pécs, 1901. február 12.

Mind hatalmasabban nyilatkozik meg Magyarország közvéleménye az önálló vámterület felállítására mellett. Legutóbb Kolozsvár város törvényhatósági bizottságának szakbizottságai egyhangulag hozzájárultak Budapest főváros határozatához. Szatmár város és Borsódmegye is hasonló határozatokat hoztak.

A nemzeti közérzület nyomása nagyon kezdi feszélyezni kormányköreinket, a melyeknek feladatává tették Bécsben a „minden bizonynyal együttmaradunk“ politikáját minden áron keresztülvinni. Ez az igyekezet azonban egyik pozícióját veszti el a másik után. Üres frázisnak bizonyul mindaz az okoskodás, melylyel eddig a gazdasági közösségnek üdvös voltát akarták bizonyítani. A tények mind ellenük szólnak s nemsokára oda kényszeríti őket, hogy nyíltan kénytelenek lesznek bevallani miszerint semmiféle érdekünk nem javalja a közösség fentartását, a mely tisztán áldozat Magyarország részéről Ausztria számára, de a melyet kénytelenek erőltetni, mert Bécsben úgy akarják.

Milyen megdönthetetlenül erős argumentumnak tartották még csak egy év előtt is a kormánypárton azt a böles mondást, hogy az önálló vámterületet nem bírja ki ez a tókeszegény ország, a mely akérmilyen vámvédelem mellett sem lesz képes ipart teremteni, mert uincsen meg a hozzávaló tőkéje; míg mezőgazdaságát egyenesen tönkretenné a vámelkülönzés, mert nyersterményeink kiszorulnának az egyetlen fogyasztó piacról, Ausztriából; megfulnánk a saját zsirunkban, mert az még csak a távol jövő zenéje, hogy az önálló vámterületen fellendülő ipar maga fogyasztaná el és dolgozna fel nyersterményeinket.

Most már a legkomolyabb kormánypárti sajtóorganumokban emelkednek hangok, a melyek mindezeknek éppen az ellenkezőjét bizonyítják. Így a „Politikai Hetiszemle“ legutóbbi számában olvassuk a vezető helyen, hogy ipart teremteni lehet rögtön is, mihelyt felállítottuk az önálló vámterületet és védvámokkal terheljük az osztrák iparcikkek behozatalát. Mert elképzelhetetlen lenne, hogy az ausztriai

gyárosok hajlandók lennének elveszteni egy olyan nagy ipari piacot, mint Magyarország. Valamint az is elképzelhetetlen, hogy ők annyival olcsóbban adhassák áruikat, mint a meunyi vámot fizetnének a határon. Így tehát a helyes ipari politika csak az lehetne, hogy az osztrák gyárak átjönnének Magyarországra. Így tehát Magyarország egyszerre megteremthetné iparát, a melyre oly régen vágyódott.

Azt is megengedjük — így folytatja a „Politikai Hetiszemle“ cikkezője — hogy a földművelési érdek is annyiban istápolva lenne, hogy a fogyasztók száma itt az országban szaporodván, nyers terményeinkből nem kellene eladni ennyivel többet a külföldön.

Tehát úgy az ipari, mint a földművelési érdekekre csak előnnyel járna az önálló vámterület, de nem azért kormánypárti a cikkező, hogy ebből azt a következtetést vonná le, hogy állítsuk fel tehát a vámsorompókat. Oh nem! Szerinte ezt nem tehetjük addig, amíg a magyar nyerstermények részére nem találunk külföldön is piacokat s míg földművelésügyünk annyira ki nem fejlődött, hogy képes lesz a versenyt fölvenni és piacot hódítani Ausztria határain tul.

Köszönjük szépen ezt a határidőt, mely még az ischli klauzulánál is rosszabb. Hisz már a kiinduló pontja hamis a Hetiszemle cikkezőjének, mikor mezőgazdaságunk fejlődésének egyedüli tényezőjéül a vámközösséget tünteti föl, mert ez biztosítja Ausztria fogyasztó piacait a mi nyersterményeinknek. Pedig hát köztudomású tény, hogy mezőgazdaságunk mostani valóságos helyzetének éppen a gazdasági közösség az oka, a mely az iparos külfölddel szemben alkalmazott ipari védvámok folyományaként kiszorította a mi mezőgazdasági kivitelünket a vámkülföldről, a mely agrár vámmal felelt a mi ipari vámjainkra. Viszont a nyerstermelő külföldi államok terménybehozatala kedvezményezett, hogy ezek az osztrák iparcikkeit olcsó vámtételek mellett bocsássák be területükre.

Hisz éppen most jelezt meg mult évi külkereskedelmi forgalmunk kimutatása, a melyből láthatjuk, hogy a nyersanyagok behozatala a vámkülföldről milyen óriási mértékben növekedik, viszont a mi

nyersterményeink kivitele folyton csökken. A mult év folyamán már 995.2 millió korona értékű nyerstermény jött be a közös vámterületre, míg innét csak 810.7 millió korona értékű lett kivive a vámkülföldre. Hol van hát a közös vámterületen az a vámvédelem, a mely a mi nyersterményeink számára biztosítaná az ausztriai piacot? Hisz az osztrák érdekek köztül külkereskedelmi szerződések mellett a külföldi földművelő államok nyersterményei még idehaza Magyarországon is sikerrel versenyeznek a mi terményeinkkel és szorítják le ezek árait.

Hasztalan hozakodnak hát elő a mezőgazdasági érdekekkel a vámközösség védelmére, mert éppen a közös gazdálkodás politikája szolgáltatja ki ezeket az érdekeket is Ausztria érdekeinek, a melyek abban állnak, hogy Ausztria minél olcsóbban fődözhesse nyersterménybeli szükségleteit s ebből a célból kedvezményezi a külföldi nyerstermények versenyét a saját piacain; másrészt pedig kizárni iparkodik a közös vámterületről a külföld ipari cikkeit, a mit a külföld a mi nyersterményeink kizárásával viszonz.

Maradjanak meg hát csak a politikai okoknál, a melyek gazdasági fölzsabadulásunk utját állják s iparkodjanak azzal híveket szerezni a közös vámterületnek, hogy így akarják ezt Bécsben, ők tehát a hagyományos magyar kormánypolitikához híven iparkodnak végrehajtói lenni annak az akaratnak.

Ez az igazság, a melynek meg kell küzdenie azzal a másik igazsággal, hogy elég volt már az áldozat: a magunk lábára kell állnunk, ha végkép elveszni nem akarunk. Hogy melyik igazságnak lesz nagyobb ereje, az csak a nemzet életrealóságán vagy élehetlenségén mulik.

A zenekedvelők hangversenye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. február 12.

A Pécsi Zenekedvelők Egylete tegnap délután öt órakor kamarai hangversenyt adott a Vigadó nagytermében. Eleddig a filharmonikusok bizony valami nagy látogatottságnak nem örvendhettek koncertjeik alkalmával. Most megtalálták a varázserőt, mely akkora közönséget vonzott a Vigadóba tegnap délután,

Csak e hó végéig a végeladás

tart már

Kiss Zsigmond
divatáru üzletében
Pécsett, Széchenyi-tér.
Ruhakelmék
nagy választékban

minden elfogadható árban eladatnak.

mint ilyen alkalmakkor tán még soha. E varázserő *Csurgay Adél*, színházunk koloratur énekesnője.

A pécsi publikumnak volt alkalma öt színpadon eleget hallani s mégis tegnap is összesereglett, hogy gyönyörködjek énekében. Most, hogy egyszer semmiféle akadály sem gördült fellépése elé, kárpótolta a közönséget a várakozásért, mert már óhajtott látni, hallani koncerten is.

Nemcsak a programban jelzett énekszámokat énekelte el, hanem még azt meg is toldotta.

Hatalmas tapsvihár fogadta, mikor a pódiumra lépett. Aztán énekelte operarészletet, keringőt és dalokat, magyar, német, francia és olasz nyelven s a mily tökéletes művészetel dobálózott az operarészlet futamaival s a mily méltóságos volt abban, ép oly elragadó kedvességgel énekelte azokat a bájos dalokat.

Thomas Ophelia örülségi jelenetével lépett először az emelvényre. Nem kimélte hangját, pazarul szórta a trillákat s a szédítő magas régiókban csak oly könnyedén futott végig a hanglétrán, mint az alacsonyabb régiókban. Az operarészlet egyes helyeit megfelelően színezte is. Hangja majd lágy, olvadékony volt s odaadó szerelemről beszélt, majd az örült szenvedélyeket tolmácsolta megkapóan, meg-rázóan. Volt alkalma ez énekrészszel megmutatni fényes talentumát, Istenadta tehetségét s nagy tudását. Az ő művészete nem mindennapi. Oly könnyedséggel nagyon kevés énekesnő énekel, mint ő. Mintha az az ő természetében volna, mint a pacsirtának, mintha a hangok bűvös-bájos birodalmának tündérekisasszonya volna, ki egy-egy percre eljön a föld emberei közé, hogy gyönyörű hangjával s annak szépségeivel elragadja, elbájolja az embereket, hogy vágyat öntsön a szívekbe — újra hallani őt.

Valahányszor énekel — tudja Isten — mindig úgy vagyunk vele, hogy nem tudunk betelni vele, újra és újra hallani akarjuk őt.

Természetesen óriási taps jutalmazta a Hamlet opera e részletét, mely után programmon kívül énekelte megkapó szeretetreméltósággal egy dalt.

Ekkor nyugodott egy kissé s e pauza alatt a zenekar játszotta le a Suite első két részét.

Aztán megint *Csurgay Adél* énekelte. Amore amor Tirindellitől, a Coppelia keringő,

Mozart Warnung című dala s két Schumann dal volt az, mikkel a közönséget ismét meghódította.

A bájos dalokat utánozhatlan kedvességgel csicseregte el s mindmegannyit frenetikus taps kísérte. Megismertük e dalokban sokoldalúságát is. Nemcsak kiváló s elsőrendű, hivatott operaénekesnő — bár óriási hangterjedelme s hangjának ragyogó szépsége és ezzel páros zenei képzettsége és tudása erre predestinálják — hanem elsőrendű koncert énekesnő s szalonénekesnő is, a ki jelentéktelenebb dolgokban is csak oly nagy tud lenni, mint a nagyokban. Az idegen nyelvekben csak oly tisztán, csak oly helyes hangszólyal ejti ki a szavakat, mint a magyar nyelvben.

A közönség tüntető ovációval kísérte minden egyes énekszámát.

Chinorányi Izabella kísérte zongorán *Csurgay Adél*. Az ő zongora játékát előnyösen ismerjük s művészetét kellő diszkrécióval érvényesítette a kíséretben. A tapsok természetesen neki is szóltak.

A műsor első pontját Schubert Forellen-Quintette képezte, melyben *Hoff Rikárd*, *Oswald Ferenc*, *Girardi József*, *Zoller Nándor* és *Müller Antal* működtek közre. Minden egyes közreműködő művészettel kezelte hangszerét s így a gyönyörű zenemű minden részét, minden izét kellően játszották el, nagy gondot fordítva a zenei mondatok értelmes interpretálására. A közönség lelkesen megtapsolta őket.

Az utolsó pontot Bloch József Suiteje képezte. Ezt a zenekar adta elő *Oswald Ferenc* karmester vezetése alatt, érvényre juttatván úgy a szerző intencióit, mint a karmester finom izlését. A közönség ezt is tapsal honorálta.

A hangverseny, mely kiemelkedő pontját képezi zenetörténelmünknek, hét óra után ért véget.

Hirek.

Pécs, 1901. febr. 13.

Napirend 1901. február 13-án.

Naptár: szerda, febr. 13. — Róm.-kath.: Katalin. — Prot.: Benignusz. — Görög-kel. (jan. 31.) Cirusz. — Zsidó: Sebat 24. — Nap két 6 óra 54 perckor; nyugszik 5 óra 3 perckor. — Hold két éjjel 2 óra 21 perckor; nyugszik 11 óra 17 perckor délelőtt.

— Itt!

— Jelents be!

Megmozdult, aztán újra megáljt s megint végignézett rajtam; végre kifogytam a türelemből és ráförmedtem:

— Hát ki a parancsnokod?

— Milus kapitány! — felelt lustán.

Milus, — gondoltam magamban, — az én jó ismerősöm, házi barátunk. Kivel nem találkozik az ember ebben a zürzavarban, mely e napokban Pírotban uralkodott!

Nagyon jól emlékszem reá, sokat járt hozzánk. Mintha most is együtt látnám az egész társaságot. Majd minden este jöttek össze: az orvos ur, a takarékpénztári irnok ur, a kapitány és még egy ur, kinek azonban olyan furcsa neve volt, hogy nem lehetett megjegyezni s hozzá olyan alakja volt, hogy lehetetlen leírni

A takarékpénztári irnok ur, száraz, közönséges arcú, rövid haju, kicsiny szemű, hóbortos ember volt. A kik jobban ismerték, azt állították róla, hogy valamikor verseket is írt és hosszú hajzatot viselt, de most már nem ír verseket és nem hord hosszú haját; csak egyszer írt egy községi ünnep alkalmával a község ház ablakaira való verset, mely miádig »hej«-re és »haj«-ra végződött s azért még most is tudják a gyermekek. A nők to-lakodónak, a férfiak nagyolónak és erkölcs-telennek tartották, de azért nem volt család, a melyet ne ismert volna s a melyhez el ne járt volna. Némelykor pletykát csinált, de ezek rendszeren úgy végződtek, hogy mindnyájan

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: fagy, délen csapadék várható.

Jogügyi bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Jogászbanda estélye a Vigadóban este 8 órakor.

Színház: »Velencei kalmár«, dráma.

— (Városi rendkívüli közgyűlés.) Jelentettük tegnap, hogy az új közbizottság szabályrendelete a belügyminiszter jóváhagyásával ellátva visszaérkezett. A polgármester ma rendkívüli közgyűlést hívott egybe folyó hó tizennegedikére (csütörtök) délelőtt kilenc órára, melyen a szabályrendeletet fogják előterjeszteni. Több tárgya a rendkívüli közgyűlésnek nem is lesz.

— (Braanyavármegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta a vármegyei közgyűlési nagytermében báró *Fejérváry* Lure dr. főispán elnöklete alatt február havi rendes ülést. Az ülésen résztvevők: *Tormay* Károly alispán, *Kossits* Kamill főjegyző, *Rech* Dezső dr. és *Vadnai* Jenő, tb. főjegyzők, *Dragonescu* Döme, kir. pénzügyigazgató, *Salamon* József, kir. tanfelügyelő, *Simonffy* János, *Hinka* László, *Jesszenszky* Lajos, árvaszéki elnök, *Nagy* Jenő, tiszti főügyész, *Johann* Béla, dr., tiszti főorvos, *Kovácsfi* Kálmán, kir. főmérnök, *Benkő* Gyula, *Német* Lipót, *Ország* Lajos, *Déván* Ottó, kir. ügyész, *Mikszik* Ákos, kir. főállatorvos és ifj. *Jesszenszky* Ferenc. A gyűlésen tudomásul vették az árvaszéki elnök, a tiszti főügyész és a királyi főmérnök jelentéseit; a referens aljegyzők előterjesztései közül több nagyobb vitára adott alkalmat s a napirend letárgyalása oly hosszadalmasra nyult, hogy az ülés csak déli harangszóra ért véget.

— (Megyéspüspökünk a hercegprimásnál.) *Vaszary* Kolos hercegprimás ma ülte meg születésének hatvankilencedik évfordulóját. *Hetyey* Sámuel, pécsi megyéspüspök, ki tegnap Budapesten volt, személyesen gratulált a hercegprimásnak születésnapja alkalmából.

— (Vizállások.) Mi az időjárásnak csak szinte minden 24 órában bekövetkező változását látjuk. Hol meleg van, olvad, hol meg hideg szél kerekedik és fagyni kezd. A felsővidéken azonban, úgy látszik, állandó az enyhébb időjárás, mert mint a m. kir. föld-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Milus kapitány.

(Kép a szerb-bolgár háborúból.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irtá: *Nusics Gy. Broniszlav*. Szerbből fordította: *Skrbios Tivadár*.

Mielőtt átléptük volna a határt, a második ezred harmadik századának (nem tudom melyik szakaszának) irodájába kellett mennem, valami eltévedt holmi ügybe.

Az irodaszolga künn állt a folyosón, ásított és vérszomjasan fogdosta az ablakba ütődő legyeket. Őt is a szolgák összes tulajdonságai ékesítették: nem hallott jól, piszkos és fésületlen volt s nem igen szeretett felelni. A tiszti szolgák tulajdonságaiból nála vajmi kevés hiányzott; nagyon kevésre becsülte káplári rangomat.

Midőn azt kérdeztem tőle: itt van-e a parancsnok, rám tekintett (mikor beléptem meg sem fordult) és az ablakhoz szorított egy jókora dongót s megelégedetten kacintott, midőn látta a légy kétségbeesett vergődését; miután agyonnyomta, felém fordult, megvakarta füle tövét, újra végig nézett rajtam s újból kezdte a beszédet.

— Hát te . . . kit keressz?

— Itt van a parancsnok?

megszidták, ő pedig mindnyájuk előtt igyekezett mentegőzni s tovább is járt hozzájuk. Egyszer azt mesélte, hogy a gyógyszerészné az állatorvossal paktált; a polgármesterné besugta a dolgot a vámtiszt nevének, a vámtiszt felesége a doktornénak, ez pedig nem hallgathatta el a dolgot, hanem szemére lobbantotta a gyógyszerésznének. Egyszerre csak kiűtött a háború az asszonyok között: »ez mondta, az mondta«, a végén kisült, hogy az irnok ur csinálta az egész pletykát. Sokáig veszekedett e miatt a patikussal, egy napon csak azzal állított be a patikushoz, hogy csak azért ravaszkodott, hogy a polgármesternét féltékenyvé tegye, a ki szerinte sokat »pislogat« a lódoktorra! Ennyiben maradt a dolog s ő szépen tovább járt a patikushoz is, meg a polgármesterhez is. Legrosszabb tulajdonsága azonban volt a szórakozottság. Akárhová ment látogatáiba, vagy kávéházba, soha sem jött ki a saját kalapjával és botjával, ez már aztán fel sem tűnt senkinek, ha valakinek hiányzott a kalapja, első dolga volt a takarékpénztárba rohanni: »Ugyan Sztévo ur, nem vitte el a kalapomat?« — »Lehet, de nem hiszem, különben ott van a fogason!« — »Micsoda, nem hiszi? hisz ez az én kalapom!

Hej! a kapitány már más ember volt. Olyan ember volt, a kiről azt mondták, hogy jobb a szíve, mint az esze. Kicsiny, kerek arcú, melabus fülű, kurta bajszu, borotvált állu ember volt. Ha oldalról nézte az ember, hasonlított az »f« betűhöz, dacára annak hogy alig volt 45 éves. Olyan régi »kerülei,

mivelésügyi miniszterium vizrajzi osztályának legújabb keletű jelentése mutatja a Duna jége a felsővidéken tegnap óta megindult és zajlik. A Dráván is megindult a zajlás, s most — mint értesülünk — az eszéki folyammérnök-ség azon fáradozik, hogy a hirtelen jött jég-törés és zajlás folytán Eszék alatt támadt jég-torlást megszüntesse.

— **(Halálozás.)** Kaiser Henrik pécsi lakos, tegnap délután háromnegyed hat óra-
kor élte 69-ik évében meghalt. Temetése holnap, f. hó tizenharmadikán délután 4 órakor lesz, a Mária-utca 13. szám alatti házból a budai-külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét csütörtökön, február tizennegyedikén délelőtt 9 órakor tartják az elhunyt lelkiüdvéért a belvárosi plébánia templomban.

— **(A Zsolnay-szobor-alap)** javára a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról LXV. kimutatás. A LXIV. kimutatás összege 26459 kor. 31 fill. Majorossy Imre gyűjtőívén: Majorossy Imre 50 kor., Vaszary Gyula 10 kor., dr. Tróber Aladár, Nendtvich Andor, Oberhammer Antal, Pintér Ferenc 5—5 kor., Csizmadia Géza, dr. Sárkány Ármán, Deutsch Kornél, Szikray Emil, Nádor Lajos, 4—4 kor., Schulz Ferenc 3 kor., Haksch Lajos 2 kor., Guth Béla, Járányi Sándor 1—1 kor., összesen 107 kor. Főösszeg 26566 korona 31 fillér.

— **(Jól folyt be az adó.)** Ezt jelentette *Dragonescu Döme*, kir. pénzügyigazgató a megye közigazgatási bizottságának mai ülésén. Mert a megye területén a múlt hóban 51.200 k. egyenesadó folyt be; míg a múlt év januárjában csak 29.698 korona. Tehát *az idén több folyt be 21.402 koronával*, a mi igazán rendkívüli eset. Hadmentességi adóban azonban 465 koronával kevesebb folyt be az idei januárban, mint tavaly. Az is szomorú, hogy a mai közigazgatási ülés huszonöt esetben rendelte el az árverést ingatlanokra adóhátralék miatt. Hiába, a fiánc csak nem csinál örömet — öröm nélkül.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 12 én reggel 6 órakor 4300 kbm.

— **(A megye közegészsége.)** *Johann Béla* dr. tisztí főorvos a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén jelentette, hogy a megyében a közegészségügy a múlt hónapban általában elég kedvező volt. A halálozások ugyan a születéseket felülmúlták, de ez a szeszélyes téli időjárásnak tudható be. Szórványosan járványok is uralkodtak; de különösebb intézkedés szüksége nem merült fel.

— **(A jogügyi bizottság ülése.)** A város jogügyi bizottsága folyó hó 13-án (szerdán) d. u. 3 órakor a polgármester hivatalos helyiségében ülést tart, melynek tárgyai lesznek: 1. A vasuti indóház felépítése ügyében a városi hozzájárulás kérdése. 2. A villamos gyár tulajdonosának s az alakult villamosági részvénytársaságnak kérvénye. 3. A Zsolnay-féle keramit burkolat átvételi ügye.

— **(Nincs sertésvész a megyében.)** *Miksik Ákos*, állami főállatorvos jelentette a közigazgatási bizottság mai ülésén, hogy *Baranyamegye sertésvésztől mentes*. Általában az állategészségügy igen jól áll. Szomorú azonban, hogy *több veszettségi eset is fordult elő a kóbor veszettkutyák miatt* a múlt hónapban s ezek embereket is megmártak.

— **(A szalántai körorvosi állás ügye.)** A szalántai közegészségügyi körzetbe felvett *Áta*, *Németi*, *Pogány*, *Szökéd*, *Belvárd* és *Szalánta* községek a körorvosi díjazás fizetése alul felmentetni kérték magukat a megyei közigazgatási bizottság által, mivel a körorvosi állás nincs betöltve. A kérelmet ma tárgyalta a közigazgatási bizottság s ahhoz *Simonffy János*, *Kosztis Kamill* főjegyző, *Benkő Gyula*, dr. *Johann Béla* tisztí főorvos, *Hinka László* és *Tormay Károly* alispán szoltak hozzá. Az előadói javaslat szerint a községek a fizetés alul fel nem menthetők, mert törvény szerint a községeknek a körorvosi fizetést be kell fizetniük s az a közegészségügyi körzet kórházi alapjára fordítatik az idő alatt, míg a körorvosi állás be nincs töltve, a mikor is a körorvos teendőit a já-

rásorvos köteles végezni. Ezzel szemben *Simonffy János* a fizetés alóli felmentést indítványozta, mert ha nincs körorvos, a községtől a fizetés beszedése nem méltányos. *Benkő Gyula* is emellett volt; de ha a fizetés kötelezettsége ki is mondatnék, a fizetés felét a körorvosi teendőket végző járásorvosnak kéri adatni, a mely véleményét *Johann Béla* tisztí főorvos is pártolt. A bizottság azonban szavazás utján az előadói javaslatot fogadta el, kimondván, hogy a körorvosi fizetést be kell fizetni a törvényes célra.

— **(Egy nem teljesített rendelet.)** Pécs szabad kir. város közgyűlése már évekké hozott egy szabályrendeletet, melynek teljesítését főképen a »nacscságák« volnának kötelesek ellenőrizni. Arról a bizonyos rendeletről van ugyanis szó, mely eltilja a szobacikákat attól, hogy poroló rongyaikat a lakások utcai ablakain rázzák ki, a szemetet és port a járók-kelők nyakába szórják. Meglehet, hogy ezt a rendeletet itt a belvárosban a Széchenyi tér tájékán respektálják, mert hát fránya egy szobacikának kellene annak lenni, ki a rendőr szemeláttára merné poroló rongyát az utca ablakán kirázni, de bizony a Feren-ciek utcáján, a Sánc, Klimó, Radonay-utcákon a Sitovszky-téren, no meg az apáca-utcán is, bizony gyakran megesik, hogy a szobacikák sőt még a »nacscságák« is, a járók-kelők nyakába szórják a szemetet s nem is tartják szükségesnek e mulatságukhoz a kora reggeli órákat választani, hanem vidáman porolnak úgy kilenc-tíz óra tájban is. Ezekre is gondot kellene fordítani, mert elvégre vannak emberek, kiknek ideje nem engedi, hogy csak a Király-utcán járjanak, mindamellett azonban érdemel-nek annyi figyelmet, hogy ne legyenek kénytelenek magukat pajzán kedvű szobacikák önkényének kitenni.

— **(A felsővámház-utcai kísértet.)** Furcsa vendége volt ma délelőtt a rendőrségnek. Egy öreg leány — van már szegény vagy hatvan éves — járt panasza az ügyeletes rendőrbiztoshoz, kinek szinte még mindig remegve mondta el, hogy néhány nap óta kísértet jár a felsővámház-utcában s mindennap pontban tizenkét órakor bezörget az öreg leány lakásának alacsony utcai ablakán. Tegnap nekibátorodott a leányzó s kitekintett az ablakon, hol legnagyobb rémületére egy fehér lepedőbe burkolt alakot látott, melynek

főnök-i képe volt. Más ismertető jelei közé tartozott: nagy potroha, széles orrlyukai és csillogó jó kedve. Ha az orvosnak jó kedve volt, mindig őt üldözte élceivel s ő maga is nevetett rajtuk, alig győzte a potrohát tartani. Gyengébb oldala volt a katonaság, katonai dolgokról sohasem hallottam beszélni. Csak egyszer mesélte, hogy Napoleonnal álmodott, a ki a hasára ült és azt mondta neki: »Mikor én még kapitány voltam s a generálisságra gondoltam, nem volt akkora potrohom. Csak türelem, kicsiny has és nagy gyomor képesítik az embert a generálisságra!« Csak azt mesélte s édesen nevetgélt hozzá, mi meg kontráztunk neki.

Az a jó oldala is volt a kapitány urnak, hogy sohasem olvasott ujságot. Mikor megjelent a »Szerb Ujságban« kapitányi ki-nevezése, akkor elolvasta a lapot elejétől végig. Máskor is, ha éppen semmi dolga nem volt, fogott egy ócska ujságot s elolvasta az utolsó betűig. Egyszer azt mondta, hogy: »Az asszonyok és a hírlapok közt nincsen különbség, az egyik is, a másik is megcsalja az embert s mégis szereti, ha vannak!« Pedig soha sem volt nő, sohasem próbált megnősülni. A város összes asszonyai próbáltak megházasítani, de sehogy sem bírta magát e lépésre elhatározni, aztán évekig így maradt a dolog.

Egyszer már kész dolognak tekintették nősülését. *Lazárevics* kereskedő felesége maradt özvegyen, jó barátságban volt az asszonyka a titkárnéval, mindig nála volt; egy

este ott volt a kapitány és az asszonyka — tudja Isten hogyan — sokat settenkedett körülötte. Másnap a posta előtt találkozott a kapitány a titkárnéval, aztán szóba került az özvegy is s a kapitány kissé megtalálta dicsélni. A titkárné készpénznek vette a dicséretet, aztán »munkába« vette a kapitányt s bizony segítettek a dologban a szomszédok is s nemsokára készen volt az »ügy«.

Egy este összejöttek mindnyájan: az orvos, a kapitány, a takarékpénztári irnok, sőt az az ur, a kinek a nevét nem lehetett megjegyezni.

Az orvos magas, száraz, nagy szemü, szőke bajszu, tréfás ember volt. Házi orvosunk volt s mindig vacsora után járt el hozzá. Ott voltak tehát mindnyájan; az orvos mesélt mindig valamit szóba került a házasság is; — az este sokáig maradtak nálunk.

— Hát hiszen nem is a házasságtól félek én, — mondá a kapitány, — de tudja Isten milyen ördögöt kapok, aztán később bíróssággal, konzisztóriummal legyen dolgom? . . .

— Lárifári — felelé az orvos — ha mindig ezzel kezdéd, persze, hogy soha sem nősülsz meg!

— Bizony! — mondá a takarékpénztári irnok és szórakozottságában a szivarját dugta szájába almaszelet helyett.

A doktor nevetett titokban s megkínálta az irnokot borral.

— A mi Anka nagyságát illeti, hát az éppen illik magához — mondá az, a kinek a nevét nem lehetett megtanulni.

— Én — mondá az irnok — én vállalkozom a vőfélyi tisztre. (Borzasztóan tolakodó fráter volt ez a takarékpénztári irnok).

— Könnyű vőfélyt szerezni — felelt a kapitány, vonakodva az ajánlatot elfogadni.

De hiába volt minden vonakodása. A titkárné »megcsinálta« a dolgot. Vasárnap délután kellett volna (a kapitánynak, a titkárnének s az irnoknak is) az özvegyhez menniük, hogy a dolgot annak rendje és módja szerint elvégezzék.

Igen ám, de az irnok szombaton délelőtt azt a hirt hozta, hogy *Radivojevics* bíró válik a nejétől s hogy az ügy már a konzisztórium előtt van. Az asszonyok összecsapták a kezüket. »Hát már ezek is? — pedig de jól éltek egymással!« Meghallotta a dolgot a kapitány is; de erre már nem tudott mit mondani, a titkárhoz sietett s mint az eszeveszett kiáltotta:

— Nem lesz belőle semmi, nem akarok megnősülni!

Bizonyította neki a titkár, hogy így meg amugy áll a dolog, de nem segíthetett a dologon, a kapitány hű maradt elhatározásához. És ez idő óta sem merte előtte felhozni senki sem a házassodást.

Azóta úgy hiszem egy évig nem láttam. Tehát nagyon meglepett az a hír, hogy ő a parancsnok, hihez az elveszett holmi ügyében jöttem. — Már nem is vártam, hogy a lústa szolgálja bejelentsen, hanem magam léptem az irodába.

otromba nagy fejből, mint két méces, két sárga szem villogott elő. Nos hát farsangos időkét élünk s minden valószínűség szerint ilyen maszka-tréfáról van szó, mindamellett megnyugtatták a vén leányt, hogy intézkedni fognak a rémitgető kísértet kézrekerítése irántában.

— (A patacsiak kántortanítója.)

Patacon megüresedett a tanítói állás. A kitűzött határidőn belül tizenegyen pályáztak; de az iskolaszék még se ment bele a választásba, azzal indokolván ezt, hogy a pályázati határidő rövid volt s még hárman — köztük az is, kit mint tanítót kántoruknak legjobban szeretnének — nem pályázhattak. Salamon József tanfelügyelő ma előterjesztette ezt a megye közigazgatási bizottságának s javasolta, hogy irjanak fel a kultuszminiszterhez, hogy most már mittevők legyenek? A bizottság azonban Kossits Kamill főjegyző, Simonffy János és Hinka László hozzászólásai után új pályázat kiírását határozta el, a mikor is a patacsiak megválasztják a szabály szerint pályázók közül, a kit akarnak.

— (Öngyilkossági kísérlet.) Nagy riadalmat okozott Pakson, vasárnap délután a templomba menő nép között — írja levelezők — egy embernek a főutcán az a kiáltozása, hogy: „Engel Sándornét valaki — éppen most — megölte, torkán, oldalán, mellén löbb szurást ejtve rajta.” A kiabálásra roppant nagy néptömeg gyűlt össze Engel Sándor vagyonos kereskedő házában, hol az egyik szobában hörögve, vérében feküdt Engel Sándorné. Nem sokára megjelentek a hatóság emberei, mikor is kitűnt, hogy Engel Sándorné öngyilkossági kísérletet követett el. Mellette találtak egy nagy konyhakést, melylyel torkán tett jokora vágást. Dr. Grünfeld kimosta a sebet, kötésekkel alkalmazott, mire az öngyilkos jelölt aszony magához tért; de tettének oka felől minden fölvilágosítást megtagadott. Most betegesen fekszik.

— (A város korhadt fái és még valami.) Nem tartozik a ritkaságok közé, hogy némely város úgy bánik a maga vagyonával, mintha csak Csáky szalmáját adták volna a keze alá, hadd vigye szerte-széjjel a szél, nem kár érte s ama tudatban, hogy hiszen a város jószágaival maga a város azt tehet, amit akar, el hagyja veszni, pusztulni

azt, minek árát tulajdonképen a polgárokon szedik, minek őrzésére kirendelt közegeit bizony a lakosság adófilléréiből fizeti a város. Ilyen Csáky szalmája többek között a városi fatelep is, melyre már nem egyszer hangzott fel a közönség köréből ama panasz, hogy az ott vásárolt fa a hasznavehetlenségig nedves, el van korhadva s fűtésre egyáltalán nem alkalmas. Erről a fatelepről esett aztán bővebben szó tegnap délután, amikor a városi gazdasági bizottság tartott ülést. Az ülésen Oberhammer Antal gazdasági helyettes tanácsnok elnökléte alatt megjelentek: Buregh Nándor gazdasági felügyelő, Suha Rezső erdőmester, Slezák Vitus osztálymérnök, Pajor Leo állatorvos, Cirják Ignác, Gyimóthy Gyula, Rado csay Imre, Horváth Kokán György, Rausch József, Katics József, Keresztes József, Cserta Antal, Papp József, Vidákovits György, Spitzer Jakab, Göbel Gyula, Kindl Ferenc, Eiser János, Littke József bizottsági tagok; a jegyzői tisztet pedig Csismadia Géza városi aljegyző teljesítette. Ennek az ülésnek képezte tárgyát, előterjesztés folytán, ama állapot, mely a városi fatelepen honol. Érdekes a dologban, hogy a városi fatelepen levő rendellenességért első sorban az erdőmester tartoznék felelősséggel, de a gazdasági bizottság tegnap délutáni ülésén Suha Rezső erdőmester azzal hártott el magáról minden felelősséget, hogy kereken kijelentette, miszerint őt a városi fatelepről szinte kitiltották, neki sem arról, hogy mennyi fa van a telepen és milyen állapotban van az, fogalma sem volt. Hát az erdőmester ur eme kijelentése igazán érdekes és meglepő, mert nem tudjuk elgondolni, hogy ki érezhette magát feljogosítottnak egy kinevezett városi közeget eltiltani kötelessége teljesítésétől s ki lehetett az, kinek — dacára e nevetséges tilalomnak — az erdőmester mégis engedelmeskedett. Nem szeretnők azt hinni, ami a valószínűség látszatával bír, hogy a város alkalmazottai akkor szívesen engedelmeskednek, ha kötelességeik elhanyagolását parancsolják nekik. Ezt kideríteni különben annak a bizottságnak lesz kötelessége, melyet a városi fatelepen dühöngő állapotok megszüntetésére kiküldöttek. Hát a gazdasági bizottságnak eme intézkedésére, hogy ismét egy albizottságot küldött ki, rá lehet mondani, hogy »ez is valami«, de nem látunk ebben az intézkedésben garanciát arra nézve, hogy ezzel megszűnnek aztán Csáky szalmája lenni a városi fatelep. Sokkal jobb lett volna ez ügyet a közgyűlés elé vinni s megtenni a

szükséges lépéseket a mulasztó közeg vagy közegek ellen. A tegnapi bizottsági ülésnek másik tárgyát Radics Lőrinc kádár mesternek »kérelemnek« nevezett ama panasz képezte, hogy a városi mértékhitelítő hivatal személyzete nem úgy bánik a felekkel, mint az hivatalos érintkezésben szükséges volna, amiért igen gyakran megesik, hogy pécsi kádár mesterek Rácvárosra viszik a hitelesítendő hordóikat. Nos hát ez a tárgy sem különbözik nagyon a városi fatelep historiájától, amennyiben az is a város kára, ha nem itt hitelesíthetnek a kádárok, mert elesik a város a hitelesítésért járó illetékektől s mindez csupán néhány hivatali ur nagyképűsködése miatt. Tehát — úgy látszik — a legújabb gazdasági elv nálunk, pusztítani azt, ami a városé, s másnak engedni át mindama jövedelmeket, melyekre azonban Pécs szab. kir. város bizony-bizony rászorulna. Ezt az ügyet különben további intézkedés végett áttette a bizottság a tanácshoz.

— (Utcai verekedés.) Leininger József, pécsi lakos favágó, meg a felesége csinos kis utcai botrányt rendeztek ma dél előtt a Szcitovszky-téren. Akként történt a dolog, hogy a favágó felesége — ki valószínűleg ismeri már urának a pálinka-szeretetét — utána ment a favágónak és pénzt kért tőle. Ez aztán annyira dühbe hozta Leininger Józsefet, hogy összeveszett a feleségével, végeredményében pedig alaposan elverte. Természetes, hogy a dolog nem mult el láрма nélkül s így a sétatéri rendőrszem bekísérte a verekedőket a torony alá, hol megszámlaltatják őket az utcai botrány okozásáért.

— (A városi építkezési bizottság) ma délután három órakor ülést tartott Oberhammer Antal városi gazdasági helyettes tanácsnok elnökléte alatt. Az ülésen megjelentek: Littke József, Cserta Antal, Tamássy Ferenc, Tiefenbacher Nándor, Ruepprecht Nándor és Kindl Ferenc, bizottsági tagok, Rauch János főmérnök és Csismadia Géza, mint a jegyző. A bizottság, melynek ülése délutáni fél négy órakor ért véget, Kovács Ferenc felső-balokányi-utca 35. szám alatti, Morgenstern Béla szigeti országút 21. szám alatti lakosoknak a kért építkezési engedélyeket megadta, míg Tolnai Vilmos dr. Kardos Kálmán utcai és Pupics József Mezőszél-utca 7. szám alatti lakosok kérelme folytán helyszíni szemlét rendelt el.

A táborigo iroda rendesen alacsony, keserves, padló nélküli, lyukas padlásu szobácska, a melyhez alig fér az ember a folyosón összerakott puskáktól, serpenyőktől, porciós dobozoktól s a szolgáló ágától, melyen fekve, nem hivatalos időben fogdossa a legyeket. Milus kapitány irodája ilyen volt. Itt egy asztal, a mely inkább hasonlított a mosóteknő állványához, mint asztalhoz, rajta néhány darab papiros, egy pálinkás pohár, mely tintatartó helyett szolgál, néhány hivatalos akta, mely világosan bizonyítja, hogy asztalkendő helyett használják; aztán egy darabka papír, pecsétviasz, egy puskába való csavar, egy gyufaskatulya és egy orvosságos üvegbe dugott fagygyertya, a mely üvegről még nem esett le a »háromszor naponként« feliratu cédula.

Az iroda sarkában nagy fehér láda áll, a melyben bizonyára a csapatparancsnok felszerelése: a káplár-írnok batyuja, a parancsnok sonkája és nyerge van. A láda fedelén krétafoltok vannak, vannak rajta kockák is, a melyekben kezdetűvel van jelezve a »király« és a »királyné« állása. Ezenkívül sáros csizma és cipőkefe diszeleg a ládán. A padlót szalma és a pecsenye csontjai, apró papirok s más e társaságba illő dolgok borítják. Az asztal mellett háromlábú székecskén ült a kapitány, semmit sem változott azóta, hogy utoljára láttam.

Kevés fáradságába került a felkeés, midőn meglátott.

— Hát te itt vagy! — mondá nevetve s elkezdett forgatni, hogy minden oldalról lásson, mert tetszettem neki a katonaruhában.

— Én vagyok, kapitány ur!

— Üj le, új le kérlek, ide, ide ni — és arra a ládára ültetett, a melyben benne volt a csapatparancsnokság. — Aztán, mikor irtak hazulról? mit csinálnak? Ha irsz, részemről is üdvözlöd őket.

Ezután közönséges dolgokról beszélünk, azt kérdezte tőlem: nehéz-e a mundér? azt is mondta, hogy ő kapja meg a századparancsnokságot. Viszont én azt meséltem neki, hogy tegnapelőtt eszembe jutott »Napoleon« álma s hogy jót nevettem rajta stb. Ennivalóval is megkínált. Abból az »adminisztrációs« ládából előszedett holmi edességet. Elkezdtem belőle falatozni, ő meg régi szokása szerint fogta az ócska újságot s elejétől végig olvasta, egy hirdetésnél megakadt; újra elolvasta, rám tekintett s ujjával bökdöste a hirdetést. Arcán ekkor láttam először azt a meghatározhatatlan kifejezést.

Még egyszer elolvasta a hirdetést aztán nekem adta.

— Olvasd el; ugy-e gyönyörűen van megírva?

Halotti jelentés volt még a régi »Istak« (»Kelet«)-ből, melyben az özvegy siratja férjét

egy a török-szerb háboruban elesett hadnagyot. Nem láttam be, hogy tudja Isten milyen szép, de csupa udvariasságból ráfogtam én is, hogy szép. Megvakarta félig-kopasz fejét s intett a kezével.

— Látod, azt sajnálom, hogy engem nem sirat meg senki, ha elesem . . .

— Aztán — kezdtem én s meg akartam neki mondani, hogy miért nem nősült meg, ha már készen volt minden? — de abban a pillanatban felugrott a székről, magasabba huzta a nadrágját, begombolta a zubbony alsó gombját s szinte parancsoló hangon mondta:

— Üj le, írj az orvosnak: Végezze el a dolgot, mert meg akarok nősülni, mihelyt innen visszatérünk. Kérje meg számomra . . . Persze hogy őt . . . azt a kis özvegyet . . . eh! mit? jó asszonyka az! . . . csak kérje meg! Irj neki, majd én is irok!

E közben bejött a szolgáló s egy papirost adott neki. Megnézte és eltette, aztán megparancsolta a szolgának, hogy szedje össze a cókmoikat, tegye abba a nagy ládába s legyen minden pillanatban az indulásra elkészülve.

Caribródban irtam az orvosnak, nem tudom a kapitány irt-e neki?

November hatodikán láttam utoljára, de hordágyon — halva.

— **(Ellopott aranygyűrű.)** *Maiszter* Zsuzsanna, pécsi kistrókus-utcai lakosnő, ki azonban a belvárosban mint szakácsnő van alkalmazva, ma délelőtt panaszt emelt a rendőrségen, hogy kistrókus-utcai lakásán levő ládájából valaki egy huszonnyolc korona értékű aranygyűrűjét ellopta. A panasz folytán megindította a rendőrség az ismeretlen tolvaj után a nyomozást.

— **(Gőzkazánok a megyében.)** *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök bejelentette a mai megyei közigazgatási bizottsági ülésen, hogy Baranyamegyében a múlt év folyamán összesen hatszázkilencven gőzkazán volt, viznyomási próba 114, belső revízió 161, kazán szemle 169 esetben tartatott; üzemén kívül volt 11 kazán. Stabil kazán 117, lokomobil 573, Gazdasági célokra 543, ipari célokra 123 szolgált s egyéb célokra 14. Szaporodott a gőzkazánok száma az 1899-diki évihez képest harminccal. Gőzgépüzemre berendezett új ipartelep Dályokon, Villányban és Darázson alakult; régi egy sem szűnt meg.

— **(Fa árverés.)** Ma délelőtt tizenegy órakor tekintették meg *Oberhammer* Antal városi helyettes gazdasági tanácsnok és *Rauch* János városi főmérnök az Indóház-utca keleti részén levő fasort, melyet a város munkásai holnap kivágnak. A fák holnapután, folyó hó tizennegyedikén délután két órakor nyilvános árlejtés útján a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

— **(Napi zsold és tőkekamatadó.)** A mai közigazgatási bizottsági ülés egy csendőr kérvényét tárgyalta a vármegye házában, ki a terhére kirótt tőkekamatadót azért kérte leírni, mert neki háromszáz forintot meghaladó állandó jövedelme nincs, mivel napizsoldja — bár háromszáz forintot egy évben meghalad — ily állandó jövedelemnek nem tekinthető. A közigazgatási bizottság el is fogadta ezt az érvelést és a csendőrt a tőkekamatadó fizetése alól felmentette.

— **(Névmagyarosítás.)** *Kiskoru Lipschits* Vilmos keszthelyi illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevének »Lászlóra« kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(A telefondrótokról.)** Régesrégén sárrá taposták már a járó-kelők az a havat, mely a telefonvezetékek sodronyait leszakította, azóta már új hó is esett, de a telefondrótok még sok helyen vagy a levegőben lógva, vagy nyulfogó hurkok gyanánt a földön heverve alkalmatlankodnak az embereknek. Elismerjük, hogy a szakadozott telefonvezetékek helyrehozatala, tekintettel a leszakadt drótok mennyiségének tekintélyes voltára, hosszabb időt vesz igénybe, mindazonáltal már intézkedni kellett volna legalább az iránt, hogy a lelógó és földön heverő drótok ne alkalmatlankodjanak a publikumnak.

— **(Felülfizetések.)** A Höffler Testvérek és Társa bőrgyár munkásainak zártkörű táncestélyen a bevétel 606 korona 50 fillér, kiadás 198 k., tiszta jövedelem 408 k. 50 f. Az estélyen fölülfizettek: Höffler Nep. János 100 korona, Szigriszt Lajos, Ungár Mihály (Pápa) 20—20 k., Allina Testvérek (Bécs) 15 k., Höffler Jakab, Teichner Jakab (Sz.-Udvarhely), Ehrenfeld I. (Trieszt), V. B. Goldberg és Edian Jungbunzlau, Carl Teubner (Bécs), Spitz Márkus (Bécs), Berger Lipót (Eszék), Engel Nándor (Budapest), Haki Pál (Szigetvár), Kammerer Ferenc, Rosenbaum Mór (Temesvár), monostori Erreth Kálmán, Krautzak János, Hamedli József, Deutsch Ádám, dr. Deutsch Zsigmond, Kindl József 10—10 k., Kremsir Károly (Barcs), özv. Simon Jánosné, Lakatos József, Krausze Ignác 6—6 k., Glöckner Mór (Magyarország), Maier és Müller (Budapest), J. Stadler (Prága), Krausz Mór (Pécsvárad), Bárdos és Brachfeld (Budapest) Vilheim Sámuel (Budapest), Bachmaier Lipót (Bécs), Breuer Miksa, Ullmann M. Károly cég, Eisenhut An-

tal, Villamostelep r. t., Hoffman Károly, Krausz Adolf, Lövy Sándor, Krausz S., Tausz Gyula, Weindorfer N. 5—5 k., Taizs József, Schwartz J. és Tarsa (Budapest), Getls és Graef, Rosenberg Adolf és Fia (Veszprém), Scheiber Ferenc (Marcali), dr. Schik I. irgalmasrendű főorvos, Györkös Dániel, Policska Lipót, Megyeri János, Hámerli N., Krausz Hugó 4—4 k., Bene József 3 k. 40 f., Eisner József 3 k. 20 f., Pick és Winterstein (Budapest), Topits József és fia, Winter József, özv. Kovácsics Józsefné, Ribás János, Stojánovics Dániel, Mertz Mátyás 3—3 k., Jutafonó gyár r. t. (Budapest) 2 k. 40 fill., Mitzky József, Hecht Lipót (Budapest), Latckó N. és Popper (Budapest), Drach Gyula (Bécs), Kohn Mór, Jakab Imre, Krausz N., Hoffmann Béla, Raur József, Kálich Adolf, N. N. 2—2 koronát, Kiss József 1 k. 20 f. Csögl Ferenc 1 k. 60 f., Müller András, Vaczina Antal, Luina Mátyás, Reinisch Antal, Weisz Adolf 1—1 k., Nammár Bálint 8 k., Dollinger András 80 f., N. N. 80, N. N. 80, Doberdán Vilmos 80, Donner Antal 60, Stancsul Dezső 60 f.

— **(Megnyílt kompözköledés.)** Egy Gombosról vett távirati értesítés szerint a m. kir. államvasutak igazgatósága most közlirre tette, hogy az Erdőd- és Gombos között és viszont közlekedő kompot a mai nappal átadta újra a közforgalomnak.

— **(Eltörte a karját.)** *Kertös* János, siklósi lakosnak ma délelőtt valami dolga akadt itt Pécsen a bíróságnál, miért is kocsin igyekezett be a városba. Itt közel hozánk azonban, a sátorábor körül, baleset érte, a mennyiben egy Szalánta felé haladó pécsi kocsinak ki akart térni, de eközben kocsijával oly közel jutott az utszéli árokhoz, hogy a kocsi felfordult, a gazda kiesett belőle s oly szerencsétlenül ütődött egy kilométerjelzőhöz, hogy bal felső karja eltört. A szerencsétlenül járt gazdát arra haladó emberek beszállították a pécsi kózkórházba, hol most ápolják.

— **(Fényképészeti műterem.)** *Marton* István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a Ferenciek utcája 21. sz. házában fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. *Marton* kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remek kivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— **(Tűz a vidéken.)** *Faszekas* István herendi lakos udvarán tűz támadt a napokban. A gazdának sertésólya gyuladt ki eddig ismeretlen okból, a tüzet sikerült azonban, még mielőtt nagyobb kárt tehetett volna, eloltani. A tűz keletkezési okának kiderítése végett megindították a vizsgálatot.

— **(A börtön lakói.)** *Déván* Ottó, kir. ügyész jelentette ma a közigazgatási bizottság ülésén, hogy a pécsi királyi ügyészség fogházában a múlt hóban százhusz fogoly volt. Betegség vagy halálozás nem fordult elő; a rend és fegyelem kielégítő volt.

— **(Elveszett.)** Tegnap este, hét óra után az irgalmasok-utcájától a színházig vezető uton egy arany női karperec, két kövel, elveszett. A becsületes megtaláló kéretik, hogy az ékszert adja át a rendőrségnek.

— **(A házalók kérése.)** Mint egy a vármegyéhez érkezett miniszteri rendeletből értesülünk, több helyről kérvény érkezett a miniszterhez, melyben kérik, hogy vidéki or-

szágos vásárok idején engedje meg az árukkal való házalást. Eme kérések folytán a miniszter most leiratilag értesítette a hatóságokat, hogy vidéki országos vásárok alkalmával, de szoroson csakis a vásár tartama alatt megengedi a házalást azon kereskedők portékáival, kik helypénz és egyéb szolgálmányok fizetése mellett a kirakódó vásáron részt vesznek.

— **(Baromflopás.)** Duna-Szekesőn ellopták ifj. *Marcika* Lázárnak két libáját és *Bugaria* Antalnak három tyukját. A duna-szekesői csendőrség a tolvajt *Aparác* Dragina személyében kinyomozta s az esetet följelentette a hatóságnak.

— **(Táncitanításra nem adnak országos engedélyt.)** Egy táncitanítónő a belügyminisztertől táncoktatási országos engedélyt kért. A belügyminiszter elutasította a kérelmet azzal, hogy táncitanításra országos engedélyt nem adnak ki, hanem mindenütt az illető rendőrhatalóságok adják meg a szükségelt engedélyeket.

— **(Vidám élet.)** Vajjon milyen is lehetne farsang idején, Karnevál herceg uralma alatt az élet, mint kurjongatásoktól hangos, vidám, mintha az egész világ elfelejtette volna buját baját. Szombat és vasárnap esteken meg, szinte fékevesztett a mulatnivágyó fiatal-ság kedve s a ki nem maszkának öltözve járja be a várost, vagy nem bálteremben járja a tüzes csárdást, az valamelyik korcsma borgőzös szobájában keres vigasságot, jókedvet. Nos hát, a farsangi idény eme korcsmai alakjairól szól most az ének, kik azzal tették magukat érdemessé a nyomdafestékre, hogy közülök az elmúlt éjjel utcai botrány okozása és éjjeli csendháborításért, nem kevesebb, mint négyen kerültek be a toronyalji fogadóba, honnan aztán ma reggel, mikor kialudtak részegségüket, utnak bocsájtották őket. De ez természetesen most, hogy a farsang aerájában élünk, hiábavaló munka, mert hát most nem a rendőrség, hanem Karnevál herceg az ur, az ő idejében pedig vidám az élet!

— **(Fejbe ütötték saját udvarán.)** *Bénics* Pál, dályoki gazdát saját udvarán eszméletlen állapotban a földön fekvő találták. Hozzáartozói bevitték őt a lakásba, a midőn is látták, hogy feje be van zuzva és vérzik. Az eset az előjárásnak tudomásul hozatván, ez rögtön jelentést tett a járási főszolgabíróknak. De *Bénics*et nem lehetett kihallgatni, mert eszméletlen állapotban feküdt agyában; az eszmélet elvesztését nem annyira és közvetlenül a fején szenvedett, egyébként könnyűnek látszó sérülés, hanem inkább a túlságos mennyiségben élvezett szesz okozta. A háznépnek egyébként az a véleménye, hogy valamely ismeretlen tettes *Bénics*et doronggal fejbe ütötte.

Művészet, irodalom.

Kard és lant.

Két magyar népdalról.
Zenéjét és szövegét írta: *Cisztercz* Mihály m. kir. honvédfőhadnagy Pécsen.

... Amint itt a redakció lámpafénye mellett végigtekintek az előttem fekvő kották címlapján, úgy érzem, mintha rég elmohásodott, a múltba vesztett romantikus, daliás idők tértek volna vissza, a már elporhadt hőseikkel együtt, mintha a troubadourok korának egy darabja szakadt volna ide erre az enerált, minden széptől irtózó, gögbe merevedett emberekkel teli világra, mintha újra felhangoznának a rég múlt idők ködkarpitja mögöl ama dalok, melyeket kedveseik ablaka alatt troubadourok énekeltek el, kik ugyanazzal a kézzel verték lanyhán, szívhez szóló dallamokban kobzaikat, a mely kéz szinte meg-

törhetlen volt, midőn kardda: kezükben szálltak sikra szerelmükört . . .

Nem kell magasabb fantázia, idealizmus hozzá, hogy ilyesféle mesés dolog jusson eszébe az embernek akkor, a midőn oly dalok fölött néz el, melyeknek szerzője katonatiszt, mert bizony, a mi modern, attiláikba, »Waffenrock«-jaikba belecsontosodott katonáink nem igen poétikusak, nincsen bennük idealizmus, melyet, ha van is bennük — szinte erőszakosan ölnék ki magukból, mert nem tartják összeegyeztethetőnek a kardbojtot és a költészetet.

Annál elismerésre méltóbb munkát végzett *Ciszterer Mihály* honvédfőhadnagy, ki nem ölte ki lelkéből annak egyik legszebb tulajdonságát, a zenéért való rajongást és idealizmust, nem vetett merev, katonás göggyében gátat érzelmeinek, melyek végre őt magát is dalköltővé tették.

Teljesen egyéni szorgalmának gyümölcse, hogy megszerezte magának ama tudást, mely a zeneszerzővé válhatás első feltétele s a többi elvégezte aztán romlatlan, idealis lelke, rajongása a magyar zenéért, melynek tündérmesébe illő kincseket érő gyöngy füzérjéhez ő maga is hozzá fűzte a maga szerény gyöngyeit. Láttunk már katonatiszt tollából számos könyvet, melyek tele voltak a katonaságot érdeklő, modern harcászati teoriákkal, tudományos műveket, melyeknek egy lapon megirt gyilkos eszközei tökéletesen elegendők lettek volna arra, hogy nemzeteket söpörjenek el a föld színéről, s ezek khaotikus tömkelegében most hirtelen, mint az idegen talajban ritkán tenyésző lothus virág, feltűnnek a látáhatáron *Ciszterer Mihály* m. kir. honvédfőhadnagy saját szerzeményü galai!

S most felejtjük el egy pillanatra, hogy az előttünk fekvő kottalapokon megirt két zenei szerzője katoná, nézzük meg az embert s rántsuk le róla mindazokat az erényeket és hibákat, melyek tulajdonai lehetnek az aranysujtással ékesített nehéz életpályán, de melyekhez e pillanatban semmi közünk.

Mint minden magyar népdal szerzője, *Ciszterer Mihály* is két dalt szerzett. Az első szivhez szóló, bus magyar nótá azzal a sajátos érzelmességgel komponálva, mely eredetiség csak azoknak lehet tulajdona, kiknek szivéből fakad a dal.

Kesergő bús nótá ez, mely azonban a maga szomorú voltában nem groteszk, mint a legtöbb dilettáns zeneszerző műve, melyek nem eredetiségre s őszinte hangokra, hanem futam poseok révén hatásra törekszenek. *Ciszterer Mihály* dala igen szép tudásra valló, zenei technikával van megkomponálva, a dalam maga olvadékonny, lágy s hangjai, mélabús, akkordjai megtalálják az utat oda, ahova nótáit minden magyar népdalköltő szánja: a szivekbe.

Szövege e dalnak egyszerű, keresetlen s tán azért is hat oly közvetlenül, mert szerzője nem törekedett egyébre, minthogy kifejezze azt, mit nótájában a kottalap őt vonalán dalamban kifejezni akart s ez sikerült is neki. Magyaros zamattal, búval teli ez a szöveg:

A cigányok utcahosszat kísérnek,
Jól esik ez a kesergő szivemnek.
Bánatomban ittas vagyok a bortól,
Mest bucsuzom hűtlenné vált rózsámtól.

Szöke leányt szeretek oly igazán,
Szegény vagyok nem gondol az soha rám,
Szegénységem lesz majd kora halálom
Szöke leány! Könnyel áztasd a hantom!

Falu-hosszat temetőbe kísérnek.
Oly halottat, kit minden sziv szeretett
Sirva fakadt a virág is a réten
Szöke leány! Miért nem zokogsz szegényen.

Szerettelek drága halott igazán.
Nem engedett tiéd lenni az anyám.
Szegénység boldogtalanság oka,
Sirhanidra leborulok zokogva.

Alig hangzanak el azonban ennek a bús nótának utolsó akkordjai, szinte a dal vég-

hangjából tüzes, pattogó friss nótába csap át a szerző, melylyel mintba meg akarná magyarázni a busuló legény hirtelen támadt dubaj kedvét, élénken kezd bele a friss nótába:

Kis mécesem meggyújtottam szobámba,
Rávettem tekintetem rózsámra,
Szép szemének ragyogása, ragyogása
Olyan volt mint tündöklő csillagos ég.
Csillagos ég ragyogása.

Mindkét dalt az teszi érdekessé s a többi műkedvelő zeneszerző műveinél azért áll magasabb nivón, mert *Ciszterer Mihály* nótái eredeti dalok, nincs bennük az a bántó reminiscencia, mely szinte azt juttatja eszünkbe, hogy a szerző régebbi dalokból egyveleget irt.

A két nótá — mely a szerző sajátja — igen izléses kiállításban a pesti könyvnyomdai részvénytársaság nyomdájából került ki s két koronáért (zongorára énekkel) megrendelhető *Ciszterer Mihály* m. kir. honvédfőhadnagynál Pécsen, a hadapródiskolában.

Ennyit *Ciszterer Mihály* főhadnagyról, mint zeneszerzőről, kiről, ha mint emberről akarunk beszélni, még több dicsőretet tudunk mondani.

A két magyar dal tiszta jövedelmét a szerző részben a Vörösmarty-szobor javára, részben pedig a Csornán építendő kórház tőkésének szaporítására óhajtja fordítani. Tehát nem kér magának anyagi hasznot fáradságáért, megelégszik a zeneszerző babérjával, melyet — bátran mondhatjuk — méltán megérdemelt. (H. E.)

○ **Cigánybáró.** Szép ház nézte végig tegnap este *Réthy* Laura Saffiját. Erzéssel énekelte meg a szerep minden egyes dallamát s az érzelmeket felkeltette hallgatói szivében is. Finoman árnyalta és színezte a zenei gondolatokat s ragyogtatta művészetét. A játéka átgondolt minden ízében. Meglátszik rajta, hogy szerepének minden szavát tanulmányozta, s ehhez képest természetesen kitűnően is adta azt. A tapsok egymást követték s felvonások végén többször a lámpák elé hívták a vendégművésznőt. Mellette kitűntek *Kozma* István, *Mezey* Andor, *Szirmay* Olga és *Szekula* Sárika.

○ **Edith.** A »legjobb könyvek« című regénytár újabb kötetével gyarapodott, s V-ik évfolyamának 4-ik darabja is megjelent. Ezzel a kötettel *Delpit* Albert egyik regényének közlését kezdi meg a vállalat. A regénynek »Edith« a címe s két részre terjed. A most kiadott első részt mihamar követelni fogja a második befejező kötet is s így az egész mű gyorsan a közönség kezébe jut. A regény a *Légrády* Testvérek kiadásában került a könyvpiacra, s ára 50 kor. A legjobb könyvek minden egyes kötete ily áron kapható akár a kiadóhivatalban (Váci-körút 78.), akár pedig a könyves boltokban.

Farsangi naptár.

Február tizenhárom. Jogászbanda táncal egybekötött hangversenye a Vigadóban. —

Február tizenhat. A Pécsi Polgári Kaszinó táncestélye saját helyiségében. Felolvasással, énekkel és szavalattal egybekötve. — Munkásképző Egylet álarcos farsangi estélye a Scholz-sörházban. — A Báró Hirsch Mór s önszegélyegylet pécsi fiókjának hangversenye a Vigadóban. — A villányi ipartestület farsangi bálja a Malom szállodában.

Február tizenhét. »Pécsi Polgári Daloskör« farsangi estélye a Vigadóban. — A Pécsi Kath. Legényegylet jelmezestélye saját helyiségében.

Február tizennyolc. A Kath. Kör második táncestélye.

Február tizenkilenc. A Pécsi Dalárda humorisztikus estélye. — Bolondestély a Kath. Legényegyletben.

Folyószám 134. Idénybérlet 134. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szerdán, február 13-án:

Velencei kalmár.

Szinmű.

Személyek:

Antonia	Füredi Gusztáv
Bassanio	Rajz Ödön
Gratiano	Nádassy József
Lorenzo	Delli Lajos
Shylok	Vágó Béla
Lancellott Gobbo	Németh János
Portia	Jeszenskyné
Jessica	Komlóssy Ilona

Holnap, csütörtökön, február 14-én:

A kis szökevény.

Nagy angol operette.

Péntek: Kis mama.

Szombat: Üdvöske.

Vasárnap: d. u. Kis szökevény, este Tartalékos férj.

A „Turul“ cigaretta hüvely legfinomabb valamennyi gyártmány között, az egészségre nem ártalmas. Különlegessége, hogy **a cigaretta egyszer meggyújtva, minden szivás nélkül is egyenletesen végig ég,** teljesen szagtalan és tiszta anyagánál fogva az egészségre ártalmatlan.

100 darab 36 fillér.

Kapható minden tőzsdén és minden jobb kereskedésben.

Pécsen

Engel Lajos utóda

könyv és papirkereskedésében,
postán bérmentve küldve

2000 drb **7** korona
5000 „ **15** „

Törvénykezés.

Féltékeny szerelmes.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. febr. 12.

Ma *Sáfrány* József bűnügye felett ítél az esküdtszék.

Az esküdtszéki ítéletgyűlést *Hardy* Sándor, kir. törvényszéki elnök vezette. Szavazóbirák voltak mellette *Jobst* Béla és *Makara* Iván kir. törvényszéki bírák. A kir. ügyészség részéről *Gyeness* László kir. alügyész volt jelen. A jegyzőkönyvet *Nagy* Jenő dr. kir. törvényszéki aljegyző vezette. Jelen voltak az esküdtszéki tárgyaláson *Egry* Béla dr. védőügyvéd és *Jellachich* István dr. kir. törvényszéki orvos s *Winterstein* fegyverkovács, fegyverszakértő.

Sáfrány József vádlott az általános kérdésekre előadja, hogy 1878. jul. 25-én született Magyar-Egeregyn, róm. kat., nőtlen, bányász, büntetlen előéletű.

Az esküdtszék a következőkép alakult.

Esküdtek: Dobszay Antal, Ott Béla, Tarr Ferenc, Mihálovits György, Sillay Béla, Horváth István, Sebők Gyula, Horvatics Antal, Csukás Zoltán, Mándi Samu, Arnhold Nándor, Hoffmann Lajos.

Pótesküdték: Preusz Adolf és ifj. Radócsay Mátyas.

Vádlott előáll s elmondja, hogy ezelőtt három évvel megszerette Ács Julit, a ki viszont szerelmet fogadott neki. Házasságot is ígértek egymásnak. A leány szülei eleinte ezt a viszonyt nem ellenezték, de később kifogásolták őt szegénysége miatt. Ez fájt neki. Aztán Zág Lászlóban riválisára lelt s e miatt a féltékenység kinozta. Ily állapotban voltak a mult év szeptember 10 én este Papp Imréknél Julival kender nyomáson. Innen éjféltájban ment haza kézen fogva Julival s Horváth István háza előtt meglátta Zág Lacit, ki szerelmes levelet is irt a lánynak. Ekkor a vádlottat elfogta a féltékenység s két lövéssel meglötte a leányt (a karján és fején) és aztan önmagát. Önmagára éjféli után három óraker még egy lövést is tett s élettelenül elesett. Féltékenységében többször fenyegette a leányt, hogy agyonlövi, de ezt nem azért tette, mert végre is akarta hajtani, hanem csak azért, hogy a lány egy kicsit féljen tőle. A kendernyomásra azért vitte el a revolvért, hogy ha Zág Laci okvetetlenkedik, akkor Julit is agyonlövi, meg magát is.

Ács Juli mindenben megegyezőleg vall Sátránnyal. Ő szerette a legényt és most is szereti még, kész a felesége is lenni, ha a szülei nem ellenzik. Ő maga mondta a legénynek: ha te nem sajnálsz értem az életemet, én sem sajnálom térted az enyémet. Büntetését nem kívánja.

§ **A hirdetés nem válóok.** Egy vidéki asszony nagyon megharagudott a férjére azért, mert ez a lapokban hirdetés útján közölte, hogy a felesége adósságait nem fizeti ki. Az asszony azért válópert indított a férje ellen. De a kuria — mint az „Ügyvédek lapja” írja — az asszonyt keresetével elutasította, azzal a megokolással, hogy magában véve a az a körülmény, hogy alperes hírlapi óvást tett közzé az iránt, hogy nejjének ne hitelezzenek, mert helyette fizetéseket nem teljesít, a házastári köteleességek oly súlyos megsértésének nem tekinthető, hogy e miatt a házasság folytatása — a felek életviszonyainál fogva — elviselhetlen volna.

§ **A táncbahívás miatt.** Egyik paksi korcsmában zajos multság folyt 1899. év Szilveszter estéjén. A tánc közben Haiszler János, fiatal földmives fölkérte Hanák Juliát egy fordulóra, a mire vőlegénye, majd ennek barátja, Blatt Ferenc, megtámadták a mulatni vágyó legényt. Blatt, hogy nagyobb súlyt adjon szavának, egy sörös-poharat vágott Haiszler fejéhez, mire ez fölkapott egy ólmosvégű botot és azzal úgy fejbe sújtotta bántalmazóját, hogy néhány hét múlva meghalt. A szegzárdi esküdttörvényesség, figyelemmel arra, hogy Blatt napokig titkolta sebeit s csak akkor ment orvoshoz, mikor már késő volt: súlyos testi sértésért két évi börtönre ítélte Haiszler. A kuria, tegnap elvetette a vádlott semmisségi panaszát.

§ **Felakasztotta a feleségét Busnyik** Sándor dunaföldvári lakos 1900. évi november 10-éről 11-ére hajló éjjelen nejét meglöjtötte s ezen cselekményének elpalástolása céljából őt egy ruhaszártó kötéllel a konyhában levő gerendára felkötötte. A királyi ügyészség ez alapon gyakosság miatt emelt ellene vádat. A szegzárdi esküdttörvényesség emberölésben találta bűnösnek és az esküdtek határozata alapján 10 évi fegyházra s 5 évi tartamban hivatalvesztésre ítélte. Az ítélet ellen úgy a közvádló, mint vádlott semmisségi panaszszal élt.

§ **Ujabb ítélet Engeléék ellen.** Az Engel József fia cég bormanipulációi tárgyában a belügyminiszter újabb marasztaló ítéletet hozott. Ebben az ügyben az első fokú hatóság a váci járás főszolgabírája volt, aki ifj. Engel Adolfot és Engel Mihályt mesterséges bornak forgalomba hozatala által elkövetett kihágásért egyenkint 200—200 frt pénzbüntetésre, vagy fizetésektelenség esetén 20—20 napi elzárásra ítélte; elmarasztalta továbbá mindkettőt egyetemlegesen 635 frt 85 kr. eljárási költség megfizetésében s elrendelte a lefoglalt 771 hektoliter bor elkobzását, denaturalását és elárverezését. — Ezt az ítéletet Pest Pilis Solt Kiskunvármegye alispánja olyképp változtatta meg, hogy a pénzbüntetést 200—200 frtról 300—300 frtra emelte fel, mely fizetésektelenség esetén 30—30 napi elzárásra változtatandó át. A költségfizetésre s a lefoglalt bor elkobzására, denaturalására és elárverezésére vonatkozó rendelkezést helybenhagyta azzal, hogy az árverésből befolyandó összeg felerészben a vármegye u. n. szűkölködők alapja, másik felerészben pedig Budafok község szegény-pénztára javára lesz fordítandó. — A belügyminiszterium az alispán ítéletét indokainál fogva helyben hagyta azzal a kiegészítéssel, hogy a lefoglalt borból talált 53 hektoliter hiány értékének fejében a vádlottak még külön 1908 koronát tartoznak a budafoki szegényalap javára fizetni.

§ **Csőd.** A pécsi törvényszék Paskusz Dávid herceg-zölösi bejegyzett kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos Göbel Gyula, törvényszéki bíró; tömeggondnok dr. Péchy Károly, helyettese dr. Németh Arthur ügyvédek. Igénybejelentési határidő április hat; felszámolási határnap május harmadika.

§ **Lövöldöző háziur.** A tegnapi esküdttörvényességi tárgyalás vádlottját Takács Gyulát a esküdttörvényesség verditje felmentette a vád és következményei alól.

T a n ü g y.

)(**Gazdasági iskola Dunaföldváron.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Dunaföldváron gazdasági ismétlő-iskolát allított és szaktanitónak Jakab Antalt nevezte ki. Az új szakiskolára nagy szükség volt Dunaföldváron hogy a nép fiai megtanulják a szakszerű gazdálkodást és így eleje vétessék a fölforgató eszmék terjesztésének.

)(**Kistelek nem kap állami iskolát.** A kultuszminiszter leirt a megyei közigazgatási bizottsághoz, hogy jelenleg Kistelek községben állami iskolát nem allíthat fel. A község az iskola állandó elhelyezése, tanítói lakás és a szükséges járandóságok fizetése iránt sem bir biztosítékot nyújtani; különben is a községben jelenleg csak harminc tanköteles van, kik kényelmesen iskolázhatók a szomszéd kisasszonyfai iskolában is. A bizottság tudomásul vette a miniszter leiratát.

)(**Gazdasági ismétlőiskolák.** A tanfelügyelő jelentette a mai megyei közigazgatási bizottsági ülésen, hogy megyénkben újban Monostor és Dárda községek allítottak fel gazdasági ismétlőiskolákat s így a gazdasági ismétlőiskolák száma ismét kettővel szaporodott. A mi csak örvendetes jelenségnek vehető.

)(**Bezárt iskolák.** Salamon József kir. tanfelügyelő, jelentette a mai megyei közigazgatási bizottsági ülésen, hogy a mult hóban a megye területén összesen huszonkét iskolában szünetelt a tanítás. Tizenhétben tanítóhiány miatt, ötben pedig betegség miatt nem folyt az előadások.

)(**Tanítóválasztás.** Az ibafai községi tanítói állásra már egyszer ki volt írva a pályázat, de pályázó a csekély dotáció miatt

ott nem jelentkezett. Most az ibafaiak ötszáz forintra kiegészítették a javadalmaszást s így új pályázat iratott ki. A választás vezetésével a megyei közigazgatási bizottság mai ülésében Hangai Nándor, ibafai plébánost bizta meg

Közigazdaság.

□ **A vetések állása és a mezőgazdasági állapot.** Jánár hó elején nagyon hidegre fordult az időjárás, gyakran havazott és különösen az erdélyi részeken teljesen zord idő uralkodott. A hónap közepe táján megnyúlt ugyan a levegő, mindazáltal az időjárás mindvégig megtartotta téli jellegét, néhol igen erős havazások voltak s ennek tolytán a hó magassága a hegyi vidékeken, nevezetesen a felvidéken és az erdélyi vármegyékben helyenkint 50—100 centiméter volt. A havasokon itt-ott a hó magassága megütötte a 150, sőt a 200 centimétert is. A vetések a hótakaró alatt, kivéve azokat a részeket, ahol ólmos esővel párosult olvadás következett be január 25—28 ika között, nagyobbára türhetően és jól állanak, a jégkéreggel bevont növények (buza, rozs, repce és árpa) több helyen szenvedtek. Az ólmos eső leginkább a gyümölcsfáknak és takartalanul maradt szőlőknek sokat ártott; a gyümölcs rügyei és a szőlők szemei több helyen megtagytak. Az elföldelt és vermekbe rakott burgonya és répafélék a január hó első felében uralkodott hideg időjárásban sok helyen szintén károsodtak, sőt néhol el is fagytak. Takarmány és szalmahiányról szórványosan már panaszkodnak. Az állatok teletése kedvező körülmények között folyik, az egészségügyi állapot is kielégítő. A gazdasági munkálatok nagyobbára csakis az erdei fenyővágásra, néhol a háziiparra és a trágyának ki-hordására szorítkoznak.

□ **Pártoljuk a hazai ipart.** Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület kebelében újban a kereskedelmi és ipari miniszterium támogatásával kereskedelmi és ipari szakosztály is alakult, a melynek főként, az a célja, hogy a gazdáknak felvilágosítást adjon arról, hogy szükségleteiket magyar ipari gyártmányokból hol szerezhetik be, a gazdaközönseget serkentse arra, hogy lehetőleg csak magyar iparcikkeket használjon és fogyasztson, a gyárosokat mezőgazdasági termények beszerzésében támogassa, a kereskedelmi miniszteriummal a mezőgazdasági és háziiparok fejlesztésének és a hazai termelés fogyasztásának a gazdakörökben való terjesztése, előmozdítása tekintetben állandó érintkezést tartson fenn. A pécsi kereskedelmi és iparkamara, midőn a nevezett egyesületet az érdekelt gyárosoknak, iparosoknak és kereskedőknek figyelmébe ajánlja, megkéri őket, hogy árjegyzékeiket a nevezett egyesület címére (Budapest, IX. Üllői-ut 25.) küldjék be.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhiv.**

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 12-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőháznak Dániel Gabór alelnök elnöklésével megtartott mai ülésén folytatták a földmivelésügyi tárca költségvetésének tárgyalását.

Blaskovics Ferenc a tanítóképzők és papnöveldek gazdasági oktatására nagyobb összeg felvételét kívánja, mert a tanítók és lelkészek leginkább lehetnek a kisbirtokosok

vezetői az okszerű gazdalkodás terén is. A mezőgazdasági szakoktatást tökéletesíteni, az állattenyésztés hiányain segíteni kell. A borhamisítások hivatalból üldözendők. A határidő-üzlet eltörlését kívánja. Ha Németország föl-emelné az agrárvámokat, a huskivételt kell elmozdítanunk. Végül az őrési forgalom visszaállítása ellen szól. A költségvetést elfogadja.

Horváth Ádám a borkezelés javítására intézkedéseket kér. A nép számára olcsó gazdasági könyvek kiadását óhajtja.

Szünet után **Seuhányi** Ferenc beszélt s utalt arra, hogy a középbirtokos osztály érdekében mindent meg kell tenni. Igazságos adórendszert s a föld tehermentesítését óhajtja. Az ármentesítő terheket súlyosaknak tartja. A földminimium megállapítását kívánja, hogy a földbirtokot ne lehessen a végtelenségig eldarabolni.

Rohoncsy Gedeon a gyümölcskivitelről s a kisgazdák bajairól beszél.

TÁVIRATOK.

— **Milán király halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Milán király tegnap délután 4 órakor Bécsben meghalt. Milán még életében kijelentette, hogy halála esetén Ausztria-Magyarország területén valamely szerb kolostorban akar pihenni. Királyunk erre a kruzeváci kolostort jelölte ki, **Sándor** király azonban Belgrádban kívánja atyját nagy pompával eltemettetni. Addig, míg Sándor király véglegesen nem rendelkezik, királyunk elrendelte, hogy Milán holttestét holnap a bécsi szerb templomban ravatalozzák fel és közszemlére bocsássák — pénteken délután pedig külön vonaton szállítsák Péterváradra. Királyunk mindenütt a koronás főket megillető pompát rendelte el. Milán bécsi lakásán ma délelőtt jegyzőkönyvbe vették összes ingóságait, mely aktusnál **Zichy** Jenő gróf is jelen volt.

— **Elhunyt fővárosi tanácsnok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Szabó Károly székesfővárosi tanácsnok ma reggel hirtelen meghalt a lakásán. Tegnap még rendesen végezte teendőit.

— **Pestis Fokvárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fokvárosi kormány hivatalosan értesítette az összes hatalmakat, hogy **Fokvárosban a pestis föllépett és mindjobban szedi áldozatait.**

— **Benzülöttek lázadása Transzválban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Transzvál északi részében a benzülöttek föllázadtak a boerok ellen.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Sarok

üzlethelyiség

Ferenciek-utca 37. szám alatt május 1-től bérbe adandó.

Pécs város háztulajdonosainak névjegyzéke

a pécsi szőlősgazdák névjegyzéke

a helyrajzi és kataszteri számokkal, az utcák, illetve dűlők szerint.

Kapható kiadóhivatalunkban.

A két kötet ára 3 korona.



Med. aniv.

Dr. Breuer József

fogspecialista, fogműtő

Lakik:

Irgalmasok-utca 4. szám.

Rendel:

d. e. 9—12-ig; d. u. 2—6-ig.

Szájpadlás nélküli

műfogak

amerikai módszer szerint.



Dr. Kriegl József

valódi angol

tannochinin-pomádéja



megakadályozza a hajnak és szakálnak korai kihullását és megőszülését s elősegíti annak növekedését.

3 korona

előleges beküldése után egy tégelyvel portó és költségmentesen küld

Chief-Office 48, Brixon-Road, London, SW.

Az utalvány így címezendő:

Thierry A. gyógyszerész balzsam-gyára



2. Pregrada Rohits-Sauerbrunn mellett.

After.

Nagyban vevőknek tetemes árengedmény.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 krért
1 » » » Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	— 1 » 36 »
1 kg. gyöngykávé	— 1 » 50 »
1 » Cubakávé finom	1 » 60 »
1 » » legfin.	1 » 80 »
1 » Mocca » arabiai	1 » 80 »
1 » Arany Jáva kávé	1 » 80 »
1 » legf. pörkölt »	1 » 50 »

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávét árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező áron ajánl:

1 liter jó rumot — — — 50 krért.

1 » finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — 90 »

1 palack *Tipp-Topp* nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0.35 literes 50 kr., 0.7 literes 1 frt. **Egyedül elárúsítás a »fehér kakas«-nál.**

1 liter legfinomabb **jamaikai rum** — 2 frt.

Cognac — 0.35 liter 55 kr., 0.7 liter 1 frt

Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr

Legfinomabb **orosz karaván thea**

10 deka — — — 80 kr.

Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.

» » » kocka 1 » 46 kr.

Porcukor, saját őrés 1 kg. — — 48 kr.

Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.

1 kg. **padló-lakk**, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben** és a **legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.